

Det er ligeledes fremhævet, at en af forudsætningerne for en fastholdt lønafdæmpning er, at alle indkomstgrupper får deres indkomster begrænset. I de foretagne beregninger er det forudsat, at lønafdæmpningen ikke fører til stigende stykavancer, men der er ikke taget stilling til, i hvilket omfang noget sådant kræver yderligere pris- og avancekontrol. Yderligere foranstaltninger til begrænsning af udviklingen i andre indkomster er ikke indlagt i beregningerne.

Selv om sådanne følgefóranstaltninger kan være afgørende for gennemførelsen og holdbarheden af en indkomstpolitik, vil de direkte målelige samfundsøkonomiske virkninger være begrænsede.

Beregningerne er således alene baseret på kvantificerbare økonomiske sammenhænge. Under disse beregningsforudsætninger viser resultaterne, at en afdæmpning af lønudviklingen for alle lønmodtagere med 1 pct. og en tilsvarende begrænsning af transfereringsmodtagernes indkomster, der fastholdes over en fireårig periode, kan resultere i en nedbringelse af betalingsbalanceunderskuddet, mens den tilhørende forbedring af beskæftigelsen er mere begrænset sammenlignet med det nuværende antal arbejdsløse.

Spørgsmål 21:

Hvordan vil lønudviklingen blive i 1979 og 1980 for en typisk tjenestemand i lønramme 3, 13, 23, 33 og 38? Hvordan vil den tilsvarende udvikling blive i aflønningen af overenskomstansatte med tilsvarende beskæftigelse?

Svar:

Under de i øvrigt anvendte forudsætninger ved beregninger i svar på udvalgets spørgsmål fås følgende lønudvikling i 1979 og 1980 for typiske tjenestemænd i nedennævnte lønrammer. Der er regnet med stedtillæg efter sats III, hvor dette er aktuelt.

Lønramme	Typisk stillingsbestegnelse	Lønfremsgang i pct.	
		1978-79	1979-80
3	Postbud	8,04	6,98
13	Togfører	7,30	6,27
23	Overlærer	6,19	5,59
33	Politiinspektør	5,42	4,96
38	Afdelingschef	4,10	3,63

Det tilføjes, at beregningerne er foretaget under den forudsætning, at de pågældende typiske tjenestemænd ikke opnår nogen andel i puljen på 1¼ pct.

For så vidt angår spørgsmålet om lønudviklingen for overenskomstansatte med tilsvarende beskæftigelse bemærkes, at der kun i et enkelt tilfælde findes overenskomstansatte med tilsvarende beskæftigelse, men at der påregnes en praktisk taget parallel lønudvikling for tjenestemænd og overenskomstansatte med samme lønniveau.

Spørgsmål 22:

En specificeret oversigt udbedes over, hvordan finansloven for 1979 forventes påvirket – såvel på indtægts- som udgiftssiden – såfremt L 196 – 202 vedtages.

Spørgsmål 23:

Hvordan vil de kommunale og amtskommunale budgetter for 1979 blive påvirket ved gennemførelse af L 196 – 202?

Svar:

Den samlede overenskomstløsning påregnes ikke at ville indebære væsentlige nettoforskydninger i den budgetterede *statsfinansielle* stilling for 1979. De for finansloven 1979 tilgrundliggende budgetteringsforudsætninger vedrørende løn- og prisudviklingen svarer i det store og hele til den pris- og lønudvikling, der tegner sig i lyset af den samlede overenskomstløsning.

Den skønnede lønstigning fra 1978 til 1979 på 7 pct. for en gennemsnitlig tjenestemand svarer stort set til den budgetterede lønstigning. Andre indkomster som arbejdsløshedsdagpenge og efterløn, der reguleres i overensstemmelse med lønudviklingen på det private arbejdsmarked, berøres også af løningen. Da satsene i 1979 udelukkende fastsættes på baggrund af løntal fra 1978, medfører overenskomstløsningen ikke ændringer i de budgetterede beløb for 1979. Alt i alt ventes overenskomstløsningen kun at påvirke udgiftsbudgettet på finansloven for 1979 i beskedent omfang. Tilsvarende gælder de på finansloven budgetterede skatter og afgifter.

Som hovedregel belaster feriefórlængelsen med 2 dage i ferieåret 1980-81 ikke de offentlige budgetter i 1979.